

Districtes

UNA HISTÒRIA DE SARRIÀ-SANT GERVASI... Pavelló de la torre de Castañer

LUAY ALBASHA

►► Primera sala del pavelló de la torre de Castañer que forma part de l'estudi d'arquitectura Dosbasso.

La guarderia reial

El pavelló de la torre de Castañer es va construir perquè el futur rei Alfons XIII i les seves germanes poguessin jugar tranquils mentre la regent inaugurava l'Exposició de 1888

ANNA ROCASALVA
BARCELONA

L'immens parc privat que envolta la torre de Castañer amb prou feines deixa entreveure la imponent mansió de la família Güell. Per sort per als curiosos, enganxat a la senyorial reixa de ferro, es pot observar (i tocar) un interessant habitatacle, la planta del qual té forma de pastilla Juanola. Es tracta del pavelló de la torre de Castañer (passeig de Sant Gervasi, 5), amb una història que guarda relació amb un palau cremat, una poderosa dinastia catalana i una gran exposició.

El 17 de maig de 1888, Barcelona esperava la visita de la reina regent Maria Cristina, que havia d'inaugurar l'Exposició Universal. L'acompanyaven els seus tres fills: les dues infantes, i el futur rei, Alfons XIII. La família s'havia d'allotjar al palau del Virrei, però s'havia cremat en un sospitós incendi, «així que se'ls va reubicar a l'ajuntament, com a residència provisional», comenta

l'autor del llibre *Barcelona orientalista: 10 edificis exòtics amb història*, Oriol Pascual. «Amb l'agenda plena d'actes oficials, allotjar-se al consistori va ser una bona solució per a la reina -afegeix-, però no era el lloc més adequat per als nens». I aquí és on entra en joc la poderosa família Jover i Vidal (els seus descendents són els potentats Güell de Sentmenat).

Naviliers

Marquesos i propietaris de naviliers, ràpidament van ordenar construir el pavelló perquè el futur monarca i les seves germanes poguessin divertir-se en un entorn vigilat i segur. «Amb la posterior urbanització del carrer, la reixa de la propietat es va desplaçar cap a dins, però originàriament el pavelló formava part del jardí», aclareix l'arquitecta Carmen Basso, que té l'estudi en aquest mateix espai.

Amb 50 metres quadrats i d'estil

neoàrab, l'habitatacle és una petita joia. A l'interior destaquen les treballades portes d'estil morisc, i els blaus, vermells i daurats dels frescos de les parets, els arrimadors ceràmics i els terres hidràulics, «tot restaurat i original», matisa Basso. I és que «l'orientalisme crea atmosferes exòtiques i de somni», afirma Pascual. «Aquí, la voluntat de repro-

duir l'ambient d'un palau nassari-ta es prolonga fins a la façana», observa.

Després de la breu estada de la família reial (només hi van estar 21 dies), el pavelló es va convertir en la caseta del guarda José Díaz. «Em consta que va ser molt estimat per la família Güell», comenta Basso. El amor va ser mutu perquè va cuidar de la torre de Castañer durant la guerra civil mentre els propietaris estaven exiliats. De fet, fins i tot va atendre les necessitats del poeta Antonio Machado i la seva mare, que estaven malalts de tanta guerra, i que, en la seva fugida cap a França, es van allotjar a la mansió.

No obstant, avui dia, no hi ha cap element que recordi el pas del poeta pel passeig de Sant Gervasi. El que sí que es mantenen són unes vetustes cadenes de ferro que envolten el pavelló, i que són un antic símbol de la presència d'un rei. ≡